

man virkelig fra noget Menighedsraad har modtaget en saa taabelig Begrundelse. (*Kirkeministeren*: [J. C. Christensen]: Det ved jeg ikke). Saa vil jeg gerne spørge det ærede Medlem Hr. Bording, om han vover at paastaa, at der i Kongeriget Danmark findes et saa taabeligt Menighedsraad, at det indsender en Protest mod Udstykning af en Præstegaard med den Begrundelse, at der ligger en stor Mand begravet paa Grunden.

Jeg skal slutte med at omtale to enkelte Paragraffer. For det første § 14, som bruger Udtrykket „Menighedsmøde“. Dette Udtryk er allerede brugt i Menighedsraadsloven, og det er en stor Fordel, at man nu faar en Definition af, hvad et Menighedsmøde er. I Lovforslaget om Menighedsraad § 33, 4de Stykke, staar der: „Til Menighedsmøder har alle Medlemmer af Folkekirken indenfor vedkommende Kreds Adgang, men kun de, der findes optagne paa de kirkelige Valglistor, er stemmeberettigede i de Anliggender, der i Henhold til Loven er henlagt til Menighedsmødets Beslutning eller Betænkning.“ Nu maa jeg sige, at vel har jeg i allerhøjeste Grad været med til at glæde mig over de forskellige Valgregler, som dette Lovforslag indeholder, men forrige Gang da et Menighedsraadslovsforslag var til Behandling, tillod jeg mig at spørge den daværende Kirkeminister om, hvad der skulde forstaas ved et Menighedsmøde, og jeg fik da en Definition af ham, som staar i skærende Modsætning til den Definition, her er givet, og jeg finder det noget urimeligt, at man, uden at det var absolut nødvendigt, skulde gaa til at forandre den almindelige Opfattelse af, hvad et Menighedsmøde er.

Dernæst er der § 59. I og for sig glæder det mig, at ingen af de foregaaende Talere har været inde paa denne Paragraf, det er den saakaldte Gaveparagraf. Det her omhandlede Spørgsmaal har draget et meget skarpt Skel i alle de tidligere Forhandlinger, og det glæder mig for saa vidt, at Paragraffen er kommet med nu, omend jeg maa indrømme, at det bedrøver mig, at den nærmest er kommet med som en Slags Lodtrækningsgevinst, idet Stemmerne i det kirkelige Udvalg her stod lige. Jeg kan imidlertid paa ingen Maade beklage mig over, at det er mit Nummer, som er kommet ud, saa at § 59 nu har faaet den foreliggende Form, og jeg vil haabe, at denne Affattelse vil blive opretholdt under Udvalgsarbejdet.

§§ 43 og 69 betyder et saa stort Skridt i den Retning, som vi ønsker, at vi med

Glæde arbejder med paa at gøre Loven saa værdifuld som muligt i enhver Henseende.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen talte om at opslaa Kirkeministerens Taler paa Gadehjørnerne. Jeg er ikke saa ivrig efter at kanonisere Kirkeministeren, men det skal være mig en Glæde at arbejde med paa disse Lovforslag, og naar Lysten driver, skal Frugten herlig blive.

Carlsen-Skiødt: Lovforslaget om Kirkers Bestyrelse m. m. deler Kirkerne i to Hovedklasser, Kirker, der ejer sig selv — og denne Gruppe er langt den største —, og Kirker, der er overladt Folkekirken til Brug af private Kirkeejere, hvilke Kirker formentlig efterhaanden ogsaa vil gaa over til at blive selvejende. Jeg skal knytte nogle Bemærkninger til dette Lovforslag. I §§ 2 og 3 omtales Kirkernes Styrelse, dels den lokale Bestyrelse, der dannes af Menighedsraadet, og dels Overtilsynet, der bestaar af Stiftsovrigheden — i København Overpræsidenten og Biskoppen. Dette kan der formentlig ikke være noget at indvende imod. Man lægger Mærke til, at ifølge § 3 forsvinder Kommunalbestyrelsens Repræsentant af den lokale Bestyrelse. Jeg mener, dette fuld tud kan forsvares. For det første har man lignende Forhold paa andre Omraader, idet Hjelpekasserne, der ogsaa faar deres Midler fra Kommunernes Kasser, bestyrer disse Penge, uden at der i deres Bestyrelser findes en særlig Repræsentant for Kommunalbestyrelsen, og dernæst, og det er vel egentlig den bedste Begrundelse, lignes de Midler, der medgaaer til Kirkens Styrelse og Administration, kun paa Menigheden, kun paa dem, der ønsker at høre til Folkekirken, og at høre til Folkekirken er jo en ganske frivillig Sag. Derfor mener jeg, at det fuldt ud kan forsvares, at Kommunalbestyrelsens særlige Repræsentant er kommet ud af Kirkens Bestyrelse.

§ 18 er omtalt, at Udlejning af Kirkens Stolestader ikke mere maa finde Sted. Dette er et Ønske, som tidt har været fremme, og det kan kun glæde mig, at det nu bliver lovfæstet, at alle Kirkens Stolestader er fælles for alle Kirkens Gæster.

§§ 13 og 14 omtaler nærmere, hvorledes Ligningen skal lægges for de Midler, som Kirkens Bestyrelse skal administrere. Jeg vil gøre opmærksom paa, at det, der her er Tale om, ikke er af samme Art som de Udgifter, der dækkes gennem Kirkeskatten, som der har været talt en hel Del om ved de tidligere Forhandlinger om de kirkelige